

Societat | Actualitzat el 02/10/2019 a les 14:45

Sobre la cimera del clima: no sembla que hàgim de perdre gaire temps

«Seran els joves els qui es veuran més afectats. Qui pot dir, doncs, que Greta Thunberg no té dret a parlar així?»

Una imatge de la multitudinària manifestació a Barcelona | ACN

La setmana passada se celebrava a Nova York la cimera del clima. Una de les imatges més difoses de l'esdeveniment va ser la que confrontava, si es pot comparar així, una noia de setze anys i l'home més poderós del planeta, que sembla que cregui que insultar-la forma part de la lluita contra el canvi climàtic.

Greta Thunberg va fer un discurs dur i clar

(<https://www.naciódigital.cat/noticia/187869/10/frases/greta/thunberg/davant/onu/no/hem/oblidar>)

. ?Jo no hauria de ser aquí, hauria de ser a l'escola a l'altra banda de l'oceà? [...] ?Heu robat els meus somnis, la meva infantesa amb paraules buides. I, tanmateix, soc una de les afortunades. Hi ha persones que pateixen, i n'hi ha que moren; ecosistemes sencers col·lapsen, som a l'inici d'una extinció massiva i la única cosa que vostès poden parlar són diners i comptes de fades sobre creixement econòmic etern. Com us atreviu?? Les seves paraules van generar comentaris entre l'admiració i la crítica furibunda.

Però què n'opinen d'això els experts? En general, els experts donen la benvinguda a qualsevol iniciativa que busqui sensibilitzar i moure a prendre accions cap a la mitigació del canvi climàtic.

Tant si són molt emocionals com si són dades crues; tant si mobilitzen els joves com si ho fan als grans. Consideren que hi ha lloc per a tothom, perquè som en estat d'emergència climàtica i tots en patirem les conseqüències.

Seran els joves els qui es veuran més afectats. De manera que el moviment #fridaysforfuture (https://twitter.com/search?q=%23fridaysforfuture&src=typed_query) és benvingut pels científics. Els eslògans ?No hi ha un planeta B? ó ?Aquesta maleïda bossa de plàstic viurà més que jo? són pressions per a sensibilitzar i moure cap a la mitigació de l'escalfament i del canvi global. No ens podem permetre el luxe de criticar ningú per empènyer en aquest sentit cap a la mitigació dels efectes. Qui pot dir, doncs, que Greta no té dret a parlar així?

A la cimera, setanta països es van comprometre a reduir emissions: Alemanya i França - reconeguts entre els països més contaminants-, Espanya, Noruega, Finlàndia... Però no ho van fer tres dels quatre països més contaminants i que acumulen el 60% de les emissions mundials: les dues economies més grans: Estats Units i Xina, i l'Índia, el segon país en habitants, després de la Xina i abans dels Estats Units.

No sembla que hàgim de perdre gaire temps. Cada nou informe del Grup Intergovernamental sobre el Canvi Climàtic (https://ca.wikipedia.org/wiki/Grup_Intergovernamental_sobre_el_Canvi_Clim%C3%A0tic) (IPCC) corregeix les estimes fetes pocs anys abans i les conclusions són més desencorajadores. El darrer informe recollia les dades d'entorn set mil publicacions sobre la situació dels oceans, signades per un centenar d'autors de trenta-sis països. El resultat és alarmant.

S'ha detectat que l'augment del nivell del mar degut al desglaç augmenta a una velocitat accelerada: si fa quaranta anys la pujada es mesurava en mil·límetres, ara es fa en centímetres. La distribució és desigual: és especialment acusada en els extrems septentrional i meridional del planeta. Hi ha hagut moltes alarmes de l'Àrtic (<https://www.naciodigital.cat/opinio/12756/foscor/glac/grenlandia>) . Al darrer informe s'inclouen els canvis en el batec anual de la banquisa antàrtica (<https://www.ipcc.ch/report/ar4/wg2/polar-regions-arctic-and-antarctic/>) , que cada any avança i es contrau 14 km de mitjana; aquesta dècada la retirada s'ha triplicat respecte la dècada anterior.

El deu per cent de la població humana -més de sis cents milions de persones- es distribueix a les costes. Es veuran afectades les ciutats costaneres i els petits estats insulars com ara Maldives o Bahames (recordem que el nom deriva de ?baja mar. També es veuran afectades les poblacions de muntanya. S'estima que es veuran afectats mil tres-cents milions de persones (https://www.ipcc.ch/site/assets/uploads/2019/09/srocc_p51-pressrelease_es.pdf) pel desglaç. Ciutats com Nova York, Tokio o Londres tenen un pla d'infraestructures per a mitigar els efectes de la pujada del nivell del mar. Però als llocs on no hi ha diners per a fer aquestes inversions milionàries preventives són els qui més en patiran els efectes.

L'augment de temperatura de l'aigua té una inèrcia. Si les emissions de diòxid de carboni es redueixen de manera que es pugui mantenir l'augment de la temperatura en dos graus respecte a les dades preindustrials -com es va acordar a la cimera de París (https://ca.wikipedia.org/wiki/Acord_de_Par%C3%ADs) -, l'augment mitjà del nivell del mar s'estima entorn en quaranta cm. Però aquest escenari més optimista no sembla que es pugui complir.

En l'escenari més pessimista, és a dir, el qual es mantindrien les emissions com fins ara, que és el que sembla més probable malauradament, l'augment pot arribar fins al metre a la fi del segle. A més, l'escalfor acumulada en els oceans farà augmentar els fenòmens atmosfèrics relacionats: huracans, ciclons, tifons, inundacions, gotes fredes -com les vistes fa ben poc al sud-est de la península.

No és d'estranyar, doncs, que els joves aprofitin qualsevol mitjà per queixar-se.

